

JOY

1/2016

Jupperin Omakotiyhdistyksen
jäsenlehti

Sisällysluettelo

- 3 Puheenjohtajan palsta
- 4 Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunta 2016
- 4 Vuoden 2016 toimikunnat
- 5 Uudet johtokunnan jäsenet esittäytyvät
- 6 Jupperin jouluvalot valaisivat yli pimeän kauden
- 6 Marttojen myyjäistuotteet vietin käsistä
- 7 Jukovan joulukahvituksesta alkoi joulu
- 8 VPK:n laajennus valmistui
- 9 Talkootytöt jatkuvat Jupperissa
- 9 Päivä paloasemalla
- 10 Puhdas paloasema
- 11 Jupperin koulun oppilaat vähentävät hävikkiruuan määrää
- 12 Minun harrastukseni: Avantouinti
- 14 Päiväkotikiitos Jupperiin
- 16 Suomen toiseksi suosituin kirjasto
- 17 Laaksoalahden kirjastoon omatoimialuekiolo maaliskuussa
- 18 Inkerinsuomalaisen kohtalo
- 18 Palautetut kirjat ovat heti lainattavissa
- 19 Harvinainen luontohavainto
- 19 Miten toimia, kun löydät kuolleen tai loukkaantuneen eläimen
- 20 Ota kuvia Jupperista
- 21 Syyskokouksen pöytäkirja
- 22 Johtokunta
- 23 Tapahtumakalenteri

Liity jäseneksi

Liittymällä Jupperin Omakotiyhdistyksen jäseneksi voit osallistua yhdistyksen kokouksiin ja pääset mukaan yhdistyksen jäsenilleen järjestämille retkille.

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksun 30 € yhdistyksen tilille Nordea IBAN FI26 2213 1800 0179 79. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite.

Johtokunta hyväksyy jäsenen seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tarkista jäsenkategoriat www.jupperi.fi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

JOY ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: www.jupperi.fi.
Painos 1000 kpl. Painopaikka Pekka Pikapaino Oy.
39. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Toimitus:

Päätoimittaja
Juha-Pekka Ripatti
[juha-pekka\(at\)jupperi.net](mailto:juha-pekka(at)jupperi.net)
0400 463 941

Toimitussihteeri
Minna Helkiö
helkiominna@gmail.com
040 824 4349

Taitto
Seija Kotipalo
[seija\(at\)kotipalo.fi](mailto:seija(at)kotipalo.fi)
040 504 5934

Muu toimitus:
Silve Sahlan
Lea Ala-Peijari
Eeva-Riitta Puomio
Anneli Liimatainen
Maija Karppinen
Kai Haapamäki
Matti Riitoja

Toimituksen sähköposti:
toimitus@jupperi.fi

Seuraava lehti 2/2016
ilmestyy su 10.4.2016
Aineisto lehteen
toimitussihteerille
viimeistään 13. maaliskuuta.

Kannen kuva:
"Uimaan talvella",
Pekka Puomio

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

Helsingin yliopiston siviilioikeuden professori Urpo Kangas on Suomen johtava perintöoikeuden tutkija. Kankaan mukaan iäkkäiden ihmisten ei pitäisi säästää rahojaan perinnöksi vaan käyttää ne mukavaan elämään. Hänen mielestään on surullista, jos vanhus ei käytä varallisuuttaan oman elämänsä laadun parantamiseen vaan pyrkii jättämään mahdollisimman paljon perintöä aikuisille lapsille. ”Jokaisen sukupolven on rakennettava elämänsä itse.” (Helsingin Sanomat 11.2.2016).

Minä ymmärrän hyvin Kankaan ajatusmaailman hänen kertomiensa esimerkkien kautta. Jos vanhuksella on varallisuutta parantaa oman elämänsä laatua hoidattamalla terveyttään, teettämällä asuntoremontin tai viettämällä aikaa etelän lämmössä, niin miksi hän ei saisi tai voisi tehdä niin. Kangas tuo esille myös yhden hyvän puolen omaisuuden tuhlaamisesta ennen kuolemaa. Kun vainajalta ei jää perintöä, vältetään silloin myös perinnönjakoridoilta. Omassa ajatusmaailmassani perinnön siirtymisessä jälkeläisille on paljonkin hyvää.

Voisin hyvin kuvitella, että Jupperissa asuu professori Kankaan tarkoittamaa keskiluokkaa. Jupperissa asutaan omakotitaloissa isoilla tonteilla ja useimmilla asukkailla lienee myös kesämökki. Aika moni tontti on myös jaettu ja viereisissä taloissa voi asua samanaikaisesti samaa sukua kaksi tai kolme sukupolvea. Omat poikani ovat neljättä sukupolvea jupperilaisia. Näillä ihmisillä on juuret Jupperissa, he tietävät alueen historiasta ja he tuntevat naapuruston. Jupperilaisuus on näille henkilöille itseisarvo. Jupperi ei ole pelkästään yöpymispaikka.

Ennen vanhaan maatila siirtyi esikoispojalle. Koska näin oli, meillä on paljon maa- ja metsätiloja, jotka ovat olleet saman suvun hallinnassa satoja vuosia. Maa- ja metsätalouden harjoittaminen on edellyttänyt pitkäaikaisia investointeja rakennuksiin ja koneisiin, joita ei pysty tekemään yhden sukupolven aikana. Jo pelkästään puun kasvaminen taimesta hakkuukypsäksi kestää 50–80 vuotta. Jos tänä päivänä haluaa aloittaa maa- ja metsätalousyrittäjänä ilman perittyä omaisuutta, on se lähes mahdotonta.

Minä olen huolissani siitä, miten nyt elossa olevien sukupolvien omaisuudelle käy tulevaisuudessa? En usko, että kovinkaan moni tuhlaa omaisuutensa ennen kuolemaansa. Tuleva patkätyösukupolvi ei pysty keräämään, eikä välttämättä haluakaan kerätä vastaavanlaista varallisuutta kuin edeltäjänsä. Toisaalta tämä patkätyösukupolvi ei pysty maksamaan perittävästä omaisuudesta maksettavaa perintöveroa. Onko siis odotettavissa merkittävä varallisuuden uusjako, jossa kuolinpesät pääsääntöisesti myydään? Mitä tapahtuu omaisuudelle, johon uudella omistajalla ei ole mitään tunnesiteitä tai sukuvelvoitteita?

Jotta näin ei kävisi, Suomen tulisi seurata Ruotsia ja luopua perintöverosta.

Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunta 2016

Kuva: Pekka Puomio

Kuvassa Kimi Forsberg, Lasse Gustafsson, Urpo Kotipalo, Kai Haapamäki, Tapani Vuopala, Kimmo Sierimo, edessä Minna Helkiö, Juha-Pekka Ripatti ja Silve Sahlan. Kuvasta puuttuvat Ilkka Homanen ja Heikki Kulusjärvi

Vuoden 2016 toimikunnat

Taloustoimikunta 2016

Sääntöjen mukaisesti vuoden 2015 johtokunnan valitsema. Kokoonkutsuja Juha-Pekka Ripatti (2015 ja 2016), Kai Haapamäki (2015 ja 2016), Urpo Kotipalo (2015 ja 2016), Heikki Kulusjärvi (2016 ja 2017), Juha Vepsäläinen (2016 ja 2017) ja taloudenhoitaja Tapani Vuopala.

Rantatoimikunta 2016

Kokoonkutsuja Juha-Pekka Ripatti, Kai Haapamäki, Ilkka Homanen, Urpo Kotipalo, Pekka Puomio, Markku Rantalainen ja Juha Vepsäläinen.

Tiedotus- ja perinnetoimikunta 2016

Kokoonkutsuja Minna Helkiö, Silve Sahlan, Lea Ala-Peijari, Kai Haapamäki, Maija Karppinen, Seija Kotipalo, Anneli Liimatainen, Eeva-Riitta Puomio, Juha-Pekka Ripatti, Kimmo Sierimo ja Urpo Kotipalo (kotisivut).

Tapahtumatoimikunta 2016

Lasse Gustafsson, Asko Forsberg, Kiira Forsberg, Kimi Forsberg, Lea Ala-Peijari, Ilkka Homanen, Juha Kallanranta, Ritva Kallanranta, Pirjo Kolari, Tapani Mäkelä, Tuula Mäkelä, Eeva-Riitta Puomio, Hannu Salonen, Saila Salonen, Kimmo Sierimo, Sirkka-Liisa Sierimo, Juha Vepsäläinen, Anni Vesala, Erkki Vesala, Leena Virtanen ja Martti Virtanen.

Jumppa 2016

Yhteyshenkilö Teija Kuusijärvi.

Seniorikerho 2016

Yhteyshenkilö Anja Tarvas.

Sukututkimuskerho 2016

Yhteyshenkilöt Pirjo Mattila ja Anja Tarvas.

Uudet johtokunnan jäsenet esittäytyvät

Kimi Forsberg

Olen kahden pojan isä ja jupperilainen kolmannessa polvessa. Rakensimme vuonna 2014 talon Jupperiin isovanhempiemme vuonna 1952 hankkimalle kesänviettopaikalle. Vanhempani rakensivat talon samalle tontille vuonna 1997. Jupperin miljö ja monet ihmisetkin ovat tuttuja heti elämäni alkutaipaleilta eli 80-luvun alusta. Kuten vanhoista valokuvista näkee, elämä Jupperissa näyttää olevan edelleen samanlaista kuin silloin. Puutarhan hoitoa, ystävien kanssa yhdessäoloa ja rannalla uimista. Muutama talo on toki tuossa välissä tupsahtanut. Puutarhan hoitokin on saanut uuden vivahteen tai ainakin sille saattaa nykyään olla hieman vähemmän aikaa.

Perheellemme päätös Jupperiin rakentamisesta oli lopulta helppo.

Ympäristö on lapsille suotuisa ja ilmapiiri todella hyvä. Kesän ehdoton hitti on tietenkin uimaranta. Espoon kaupunki on vuosia pyrkinyt elvyttämään Pitkäjärveä, ja järvi onkin pysynyt uimakelpoisena, mikä on alueelle elintärkeää. Myös rantapuisto on ollut ahkerassa käytössä. Ympäristömme on ainutlaatuinen ja olemme etuoikeutettuja saadessamme nauttia siitä.

Johtokunnan jäsenenä minua kiinnostaa etenkin ympäristöömme ja infrastruktuuriin liittyvät asiat. Myös talouteen liittyvät asiat ovat aina olleet lähellä sydäntä. Olen osakkaana hieman yli 30 henkilöä työllistävässä insinööri/asiantuntijatoimistossa. Toivon, että yrittäjän kokemuksesta on hyötyä johtokuntatyöskentelyssä.

Luonteenpiirteistäni ilmeisempiä

Kuvat: Pekka Puomio

lienee huumorintajuisuus, innokkuus ja suorasanaisuus. Kisakuntoa pidän yllä jalkapalloa pelaamalla ja painoja kolistellen.

Tämä kuva on otettu tontilta 1950-luvun alussa. Kuvassa istuu tätini Liia Schohin. Vasemmalla näkyvä tumma mökki sijaitsee Peltotien ja Peltokujan kulmassa olevalla tontilla.

Kuva on luultavasti vuodelta 1952 Peltotien suunnasta kaakkoon päin kuvattuna. Tontilla on ollut pieni parakki.

Isovanhempani vieraineen kahvittelemassa vuonna 1954 rakennetun pihasaunan edessä.

Vanhat kuvat Forsbergien arkistosta

Minna Helkiö

Olen JOY-lehden uusi toimitussihteeri ja nyt myös omakotiyhdistyksen johtokunnan jäsen. Johtokuntatoiminnassa minua kiinnostavat erityisesti Jupperin viihtyisyyteen ja Pitkäjärven

virkistyskäyttöön liittyvät asiat. Toivon myös, että yhdistyksen JOY-lehti palvelee jupperilaisia kiinnostavan paikallistiedon välittäjänä. Otan mielelläni vastaan juttuideoita lukijoilta!

Jupperin jouluvalot valaisivat yli pimeän kauden

Kuva: Minna Helkiö

Tapahtumaa valmistelemassa tehotiimi Kiira Forsberg, Tuula Mäkelä ja Pirjo Kolari.

Ensimmäisenä adventtina kokoontui Tammenterhon pihakuusen ympärille iloinen tonttunjoukko sytyttämään Jupperin virallisia jouluvaloja. Valot syttyivät sillä hetkellä, kun kaikki sanoivat yhteen ääneen taikasanat ”Syty jouluvalo”. Omakotiyhdistyksen järjestämässä tunnelmallisessa tilaisuudessa oli tarjolla glögiä ja pipareita. Kaikille paikalla olleille jaettiin myös JOY-logolla varustetut heijastimet.

Jouluvalojen annettiin palaa yli pahimman pimeän kauden aina tammikuun loppuun asti.

Minna Helkiö

Kuva: Erkki Kylläinen

Marttojen myyjäistuotteet vietiin käsistä

Laaksolahden Marttojen perinteisissä joulu-myyjäisissä riitti jälleen kävijöitä. Sadat tuotteet olivat lopussa jo 20 minuutissa. Myytävänä oli laatikoita, kakkuja, torttuja, sämpylöitä, pullia, sinappia, glögiä, ja kaikki tietenkin itse tehtyjä tuoreita herkkuja. Myös käsitöitä myytiin paljon.

Anneli Liimatainen

Lue lisää Laaksolahden Marttojen toiminnasta:
www.laaksolahdenmartat.fi

Haluatko oppia kokkaamaan kuin Martat? Tutustu Uudenmaan Marttojen ruokakursseihin:
www.martat.fi/piirit/uusimaa

Kuvat: Anneli Liimatainen

Jukovan joulukahvituksesta alkoi joulu

Jupperin koulun vanhempainyhdistyksen joulukahvituksella on pitkät perinteet.

Jupperin koulun vanhempainyhdistys Jukova ry järjesti perinteisen joulukahvituksen Jupperin koulun henkilökunnalle 15.12.2015. Tilaisuus pidettiin ennen oppituntien alkamista kello kahdeksasta yhdeksään.

Tapahtumalla on pitkät perinteet. Niin pitkät ettei kukaan tiedä tarkalleen, koska ensimmäinen kahvitustilaisuus järjestettiin. Kaikki kuitenkin ovat yhtä mieltä siitä, että Jukovan joulukahvituksesta alkaa joulu!

Jukovalaiset ja **Seija Kotipalo** olivat tälläkin kertaa aloittaneet kahvinkeiton, glögin valmistuksen ja Vellikellon eli koulun ruokasalin koristelun jo seitsemän aikaan aamulla.

Tilaisuus oli luonteensa mukaisesti lämminhenkinen ja välitön. Joulukuusessa loistivat kynttilät ja pöydillä tunnelmaa loivat tuikut. Rehtori **Jouni Holopainen** kiitti vanhempainyhdistystä yhteistyöstä ja mainitsi, ettei joulu voisi alkaa ilman joulukahveja. Jukovan puheenjohtaja **Jaana Inberg** muistutti, että kodin ja koulun välinen yhteistyö luo perustan alueen pienten koululaisten turvalliselle kouluympäristölle ja koulutaipaleelle. Yhdessä todettiin myös, että jos muutenkin Jukovan tilaisuuksissa on sitoutuneita vanhempia, niin joulukahvitukseen on suorastaan tunkua!

Jukovalle on tärkeää, että joulukahvituksessa tarjoutuu tilaisuus kiittää koko koulun henkilökuntaa: opettajia, puhtaanapitoa, vahtimestareita ja keittiöhenkilökuntaa. Koulu on kuin pieni kylä, jossa

jokainen aikuinen osallistuu lasten kasvattamiseen osaksi yhteisöä. Jupperin koulussa on esimerkiksi pitkään ollut käytössä oppilaiden kesken suuren suosion saaneet keittiöapuvuorot. Koulussa ei siis käydä vain täyttämässä oppivelvollisuutta, vaan siellä osallistutaan ja rakennetaan kokonainen 'elinkylä', harjoitellaan sosiaalisia taitoja, toisen huomioon ottamista ja yhteisten asioiden läpiviemistä.

Joulukahvitustilaisuus päättyi iloisein tunnelmiin. Vanhemmat lupasivat rentouttaa ja levollistaa lapset kevätlukukautta varten. Vastavuoroisesti koulun henkilökunta lupasi levätä ja ladata akut kevättä varten.

Jukova edistää kodin ja koulun yhteistyötä

Jukova on Jupperin koulun vanhempien perustama yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää kodin ja koulun välistä yhteistyötä. Jokaisella luokalla on edustaja Jukovan johtokunnassa. Myös opettajat valitsevat joukostaan edustajan. Johtokunta kokoontuu seitsemästä kahdeksaan kertaa lukukaudessa. Vappuviikolla Jukova järjestää Si-maa ja sirkushuveja –tapahtuman, joka on Jupperi-Laaksolahti -alueella odotettu koko perheen tapahtuma.

Tapahtumien tarkoituksena on tutustuttaa ja hitsata alueen vanhempia yhteen. Samalla tehdään yhdessä mukavaa ja kerätään mahdollisesti varoja sellaisiin hankintoihin tai lasten tapahtumiin, joihin ei ehkä muuten löytyisi varoja.

Jaana Inberg

Jukova ry:n puheenjohtaja

Kuva: Jaana Inberg

Jukovan jäsenmaksu lukuvuodeksi on 15 euroa. Jäseniä otetaan ilolla vastaan!

Lisätietoa: www.jukova.org

VPK:n laajennus valmistui

Pitkälän VPK:n paloasematilat liki kaksinkertaisuivat mittavan laajennusprojektin myötä. Remontti toteutettiin suurelta osin talkoovoimin.

Lisääntynyt tilan tarve Pitkälän VPK:lla on ollut esillä jo 2000-luvun alusta lähtien. Kun nykyinen paloasemarakennus valmistui vuonna 1988, palokunnalla oli vain yksi auto, vuonna 1994 niitä oli kaksi. Nykyään käytössä on neljä autoa: kolme operatiivista yksikköä ja veteraanirykäs Hoppa, vuosimallia 1966.

Kun kalusto on monipuolistunut, yhä enemmän varastotilaa tarvitaan erilaisille tarvikkeille ja suojavälineille. Myös nuorisosaston kasvu on lisännyt painetta saada enemmän tilaa.

Taustalla on myös nykysäännösten mukainen ”puhdas paloasema” –pyrkimys, jonka mukaan sammuustoissa saastuneet varusteet tulee puhdistaa niin sanotulla likaisella puolella, eikä viedä niitä tiloihin, joissa muut harjoittelevat.

Palokunnan yleinen kokous oli antanut hallitukselle valtuudet edistää asemahanketta. Marraskuussa 2014 yleinen kokous päätti koota rakennustoimikunnan laajennushanketta edistämään. Rakennustoimikuntaan valittiin puheenjohtajaksi **Martin Koskinen** sekä jäseniksi **Lauri Gustafsson**, **Joonas Malinen** sekä **Tomi Alén**.

Kokonaishankkeen kustannusarvio oli noin 400 000 euroa. Samassa hankkeessa peruskorjattiin yli puolet talotekniikasta sekä uusittiin lämmitysjärjestelmä. Korjaustarpeet määriteltiin aiemmin teetetyt pitkän tähtäimen suunnitelman ja kuntoarvion mukaan. Hankkeesta

VPK rahoitti itse noin kolmasosan, ja loppuosa rahoitettiin Espoon kaupungin takaamalla Kuntien eläkevakuutuksen myöntämällä lainalla.

Kustannusarviossa pysyttiin. Tämä todettiin käyttöönottotarkastuksessa 20.11.2015.

Rakennustoimikunnan puheenjohtaja Martin Koskinen korosti, että hanke ei olisi ollut mahdollinen ilman VPK:n hallituksen tukea tai rakennustoimikunnan työpanosta.

Talkootöitä oli remontin valmistuessa kertynyt yli 2500 tuntia. Eniten osallistujia oli talkootöissä ollut veteraaniosastolta, mutta kaikki osastot osallistuivat talkoisiin tavalla tai toisella. Koskisen mukaan tällainen hanke oli hyvin erilainen toteuttaa verrattuna siihen, mihin omakotirakentaja tai paloaseman rakentaja kymmenen vuotta sitten törmäsi. Verottajalle jouduttiin kertoamaan kuukausittain kaikki työmaalla työskennelleet urakoitsijat, aliurakoitsijat tai yksityisten työsuorittajien työntekijät. Tähän kuuluivat myös palokunnan jäsenet, jotka tekivät töitä talkoilla. Tämän vuoksi kaikille oli tehty kuvalliset

Kuva: Lea Ala-Peijari

henkilökortit.

Uutta tilaa saatiin yhteensä 180 neliötä. Ajoneuvopaikkojen lisäksi saatiin varastotila, pukeutumistila yläkertaan, asianmukainen tekninen tila, kuivaushuone sekä entistä laajempi korjaamotila.

Koko projekti on vaatinut siihen osallistuneilta paljon energiaa, työpanosta, innostusta ja täydellistä sitoutumista Pitkälän VPK:n toimintaan. Ei voi kuin ihailia kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat antaneet vapaa-aikansa tämän projektin eteenmistä ja onnistumiseksi.

Lea Ala-Peijari

Kuva: Pitkälän VPK

Paloasemarakennuksen keskiosaan remontoitiin 180 neliötä lisää tilaa.

Talkootyöt jatkuvat Jupperissa

Pitkäjärven VPK aloitti paloaseman rakennusprojektin viime vuoden pitkäperjantaina. Talkoovoimin purettiin parissa viikossa entisen autokorjaamon alueelta kaikki poistettavat rakenteet. Suurena apuna talkoissa oli koko työmaan ajaksi vuokrattu nostolava.

Varsinkin purkutöissä talkoopäivät venyivät pitkiksi, joten sapsukahuolto oli tärkeää. Naisosasto hoiti muonituksen hyvin, josta jälkikäteen heille kiitokset. Ahkerimmille talkoolaisille taisi joskus tulla eineslihapullia korvistakin. Parhaimmillaan pakastin oli täynnä lihapullia, joita talkoolaiset vaihte-

levalla menestyksellä lämmittivät. Kaikki tuli kuitenkin syödyiksi.

Usein talkoissa oli sopivasti porukkaa, harvemmin olimme toistemme teillä. Luultavasti liian usein porukkaa oli liian vähän. Paikalla olematta sen voi joskus arvata. Talkootöiden määrä ylitti 2500 tuntia käyttöönottotarkastukseen mennessä.

Urakoitsijoilla teetettiin kantavat rakenteet, läpiviennit, LVIS-työt, nosto-ovien asennukset, autotallin lattia öljynerotuskaivoineen, kallistuksineen ja pinnoituksineen sekä ulos vuokrattavat tilat suurimmilta osin.

Runsaasta talkootyön osuudesta ja varsinkin rakennustoimikunnan rakennuttajatyön ja urakoiden pilkkomisen johdosta hanke pysyi hyvin talousarviossa.

Kun ei ollut tärkeämpää tekemistä, oli syytä kömpiä Palokunnanmäelle katsomaan, pystyikö rakennushanketta edistämään.

Kun katsoo lopputulosta, kannattaa olla tulokseen tyytyväinen. Nyt voidaan toteuttaa niin sanottu ”puhdas paloasema”, jossa harjoitustilat on eristetty sammutustöissä saastuneista varusteista.

Matti Riitoja

Kuva: Tarja Gustafsson

Kuva: Pitkäjärven VPK

Uusi paloasemahalli aukesi yleisölle ravintolan muodossa Päivä paloasemalla -tapahtumanassa 21.11.2015.

Päivä paloasemalla

Pitkäjärven VPK:n järjestämä paloturvallisuustapahtuma keräsi marraskuuisena lauantaina noin tuhat kävijää tutustumaan palokuntatoimintaan. Yleisö sai ihailla myös upouutta paloasemahallia, jonka loppukatselmus oli hyväksytty edellisenä päivänä.

Päivä paloasemalla on Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön koordinoima valtakunnallinen paloturvallisuustapahtuma, joka on osa valtakunnallista paloturvallisuusviikkoa. Pitkäjärven VPK on järjestänyt tapahtumaa vuodesta 2008 lähtien.

Lea Ala-Peijari

Kuva: Lea Ala-Peijari

www.pitkajarvenvpk.fi

Palokuntanuoret opastivat lapsia paloturvallisuusrastien suorittamisessa.

Puhdas paloasema

Paloasemilla pyritään nykyään järjestämään erilaiset tilat sammutustyössä likaantuneen varustuksen käsittelylle. Näin vähennetään altistumista haitallisille aineille. Myös vapaaehtoisten palokuntien on noudatettava tätä toimintatapaa.

Tulipalossa syntyy ja vapautuu myrkyllisiä ja terveydelle haitallisia aineita. Osa niistä on akuutisti myrkyllisiä, kuten häkä ja syaanivety. Osa taas vaikuttaa haitallisesti, jos altistus toistuu tai on pitkäaikainen. Altistumisesta saattaa aiheutua muun muassa syöpävaara. Sammutustyön aikana palohenkilöstö suojautuu näiltä aineilta käyttämällä asianmukaista varustusta ja suojaimia. Tärkein suojain on paineilmahengityslaitte, joka mahdollistaa työskentelyn savuisessa ympäristössä. Sammutustyössä käytettävät palopuku, päänsuojus, kypärä, sammutuskäsineet ja -jalkineet suojaavat säteilylämmön lisäksi myös vaarallisilta aineilta. Oikein puettuina ne vähentävät vaarallisten aineiden pääsyä iholle tai jopa estävät sen. Eri onnettomuustilanteita varten kehitettyjen menetelmäohjeiden eräänä tarkoituksena on myös vähentää pelastushenkilöstön altistumista terveyshaitoille.

Vaara altistua tulipalossa syntyville haitta-aineille ei pääty sammutustyön päättyessä. Varusteisiin ja käytettyyn kalustoon on tarttunut vaarallisia yhdisteitä sisältäviä kaasuja ja hiukkasia. Uusimman tutkimustiedon mukaan niitä voi olla sellaisia määriä, että likaantuneiden varusteiden ja kaluston käsittely ilman suojautumista on terveysriski.

Niistä saattaa myös levitä ympäristöön terveydelle haitallisia aineita.

Palokuntien toimintarutiineihin kuuluu nykyisin, että likaantunut kalusto kootaan suojavarustusta käyttäen, joskin hengityssuojaimena katsotaan hiukkassuodatin riittäväksi. Likaantunut henkilökohtainen varustus riisutaan suunnitellussa järjestyksessä altistuksen vähentämiseksi ja sijoitetaan tiiviisti suljettaviin pakkauksiin, tulipalotilanteissa yleensä jätessäkkeihin. Pakkaukset kuljetetaan sammutusauton kalustotilassa tai erillisellä kuljetuksella paloasemalle puhdistusta ja huoltoa varten.

Nykyisin kaluston ja varusteiden huolto paloasemilla on tavoitteena järjestää niin, että haitallisten aineiden leviäminen estetään. Asemalakin likaantunutta varustusta käsitellään sopivia suojaimia käyttäen. Paloasemien tilat ja toimintatavat suunnitellaan tai pyritään järjestämään niin, että likainen kalusto ja likaiset varusteet käsitellään erillisissä tähän tarkoitukseen osoitetavissa tiloissa, eikä niitä kuljeteta

tai säilytetä muissa tiloissa. Näin estetään haitallisten aineiden pääsy muihin tiloihin ja vähennetään altistumista. Tästä pyrkimyksestä on alettu käyttää nimitystä ”puhdas paloasema”. Uusien paloasemien suunnittelussa tämä tilojen erittelyminen on nykyisin ehdoton lähtökohta. Myös korjaus- ja laajennushankkeiden yhteydessä pyritään likaantuneen varustuksen säilytys- ja huoltotilat erottamaan muista tiloista.

Pelastuslaitosten sopimuspalokuntina toimivien vapaaehtoisten palokuntien toimintaan on työturvallisuuslaissa olevan nimenomaisen säännöksen mukaan tätä lakia ja sen nojalla annettuja määräyksiä noudatettava, vaikka niiden henkilöstö ei olisi työsuhteessa. Myös vapaaehtoiset palokunnat noudattavat vaarallisille aineille altistumista vähentäviä menettelytapoja ja pyrkivät järjestämään toimitilansa niin, että haitalliset aineet eivät leviäisi huoltotiloista muualle.

*Heikki Paajanen,
eläkkeellä oleva
pelastusjohtaja*

Pitkäjärven VPK:n uudessa hallissa tullaan käsittelemään pelastustöissä likaantuneet varusteet.

Kuva: Tarja Gustafsson

Jupperin koulun oppilaat vähentävät hävikkiruuan määrää

Jupperin koulu on noussut kestäväen kehityksen aktiivisten toimijoiden kärkijoukkoon.

Espoon kaupunki on päättänyt olla ensimmäisenä kaupunkina mukana kestäväen kehityksen yhteiskuntasitoumuksessa ja kutsua mukaan kaupungin omia toimialoja tekemään oman sitoumuksensa. Jupperin koulu ja koululaiset olivat edelläkävijöitä, kun päättivät omalla kestäväen kehityksen tekonaan miettiä keinoja, joilla kouluruuan ruokahävikkiä voitaisiin vähentää. Jupperin koulun opettajat **Terhi Rosenvall-Karima** ja **Hanna Leimio** kävivät Espoon valtuustotalolla pidetyssä seminaarissa kertomassa Vihreä Lippu -koulun kampanjoista ja tapahtumista, joissa on mukana niin opettajia, oppilaita kuin henkilökuntaakin.

Jupperin koulun yhteiskuntasitoumus on hieno: *Vähennämme koulumme ruokasalissa päivittäin syntyvää biojättemäärää pysyvästi ja teemme tyhjäksi syödyistä lautasesta tavan.*

Kuva: Hanna Leimio

Poisheitettävän ruuan määrä väheni 30 prosenttia puolessa vuodessa Vihreä lippu -oppilasraadin kampanjoinnin ansiosta.

Miten tämä on saavutettavissa?

Oppilaat punnitsevat ruokalasissa syntyvän ruokajätteen määrän ja miettivät keittiöhenkilökunnan kanssa pieniä konkreettisia keinoja biojätteen vähentämiseksi. Oppilailta myös kysyttiin, miksi he eivät syöneet lautastaan tyhjäksi ja syyksi kerrottiin muun muassa, että ”oli kiire välitunnille”, ”otin liikaa ruokaa” tai ”en pitänyt ruuasta”. Poisheitettävän ruuan määrä on vähentynyt oppilaiden tekemän tilaston perusteella. Hyvä Jupperin

koulu!

Tällä kampanjalla haluttiin myös lisätä tietoisuutta ruoan tuotanto- ja kuljetuksen vaiheista ja ympäristönäkökulmista sekä välittää lasten kautta tietoa myös koteihin.

Sirpa Hertell, jupperilainen kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja

Sitoumuksen etenemistä voi seurata blogista: <https://jupperinvihrealippu.wordpress.com/>

Näytelmä vaikuttajanaisestä Aurora Karamzin -monologi 22.5.2016

Sunnuntaina 22.5. klo 18.00 järjestämme yhdessä naapuriasukasyhdistysten kanssa Laaksolahden monitoimitalolla monologin Aurora K – Rakkaudesta hyväntekeväisyyteen.

Sinikka Paavilaisen ja Marika Sampio-Utraisen kirjoittama näytelmä kertoo Aurora Karamzinin elämästä ja aristokratian arjesta 1800-luvun Suomessa, Venäjällä ja muualla Euroopassa. Näyttelijätyön tekee Marika Sampio-Utrainen ja ohjauksesta vastaa Sinikka Paavilainen.

Sitovat ilmoittautumiset 29.4. mennessä mieluiten sähköpostitse tilaisuudet@laaksolahti.fi (tai Marianne Sundell, puh. 050 597 5661). Liput (12 €/hlö) on maksettava 3.5. mennessä tilille IBAN FI08 1478 3000 7289 51. Viestikenttään pyydämme kirjaamaan tilaajan nimen.

Minun harrastukseni: Avantouinti

Jupperilaiset Kirsi Karvonen ja Björn Strömberg käyvät Surffirannan avannossa jopa kuusi kertaa viikossa. Kirsi kertoi JOY-lehdelle harrastuksestaan.

Miten pitkään olette harrastaneet avantouintia?

Olen harrastanut avantouintia kaksikymmentä vuotta ja Björkka viisi vuotta. Avantouinti alkoi Kuusijärven savusaunaporukassa ja jatkui täällä Pitkäjärvellä.

Asutteko lähellä rantaa?

Asumme melko lähellä uimarantaa ison rauhoitetun tammen juurella. Olemme asuneet Jupperissa neljä vuotta.

Mitkä ovat avantouinnin vaikutukset?

Avantouinti rentouttaa ja takaa hyvän olon seuraavana päivänä. Uin kuutena päivänä viikossa, mikäli mahdollista.

Miten kuljette laiturille?

Kovassa pakkasessa on aika hurja hipsiä omasta saunasta kylpytakit ja slalom-takit päällä järvelle. Yli kymmenen asteen pakkasella ei saa jäädä maisemia ihailemaan. Kylmä viima ja kova tuuli ovat pahimpia uimaan mennessä. Joskus on vaikea saada kampeita pysymään laiturilla, ja pahimmilla keleillä ne on jätettävä rannalle tuulen suojaan.

Miten pukeudutte kylmää vastaan?

Varusteina meillä on neopreenitossut, kylpytakki ja kevyttoppatakki. Päässä on huopahattu, muuten aivot jäätyy! (Tämän pukeutumisen on jutun kirjoittajakin huomioinut, kun uimarit ovat tulleet pimeällä metsäpolulla vastaan.)

Kuvat: Pekka Puomio

Huopahattu, kylpytakki, kevyttoppatakki ja neopreenitossut kuuluvat avantouimareiden varustukseen.

Tällä palstalla kerromme jupperilaisten harrastuksista.

Mikä on avantopaikan kunto?

Viime vuosina pumppu on ollut useasti rikki, ja olemme pitäneet avantoa auki neopreenipatjalla ja kirveellä. Viime talvena avanto pieneni pieneksi reiäksi, johon juuri ja juuri mahtui upottaumaan. Aina piti olla kirves mukana. Koirat ihmettelivät asuamme ja ilmeisesti myös kirvestä. Pyrkivät juttusille!

Millainen on veden laatu?

Pitkäjärven veden laatu mietityttää ajoittain. Varsinkin sinilevä on kurjaa. Eipä se vesi houkuttelevalta näytä, mutta ei auta itku markkinoilla!

Mitä muuta harrastatte Pitkäjärvellä ja muualla?

Melomme Pitkäjärvellä viikolla, koska emme silloin ehdi merelle. Soutelimmekin Pitkäjärvellä pari vuotta sitten, mutta veneemme varastettiin. Lähes joka päivä tulee myös käveltyä järven rannoilla. Talvella hiihdämme. Muita harrastuksiamme ovat vaellus, latinotanssit, Lindy Hop -tanssi, salonkitanssit, pyöräily, ruoanlaitto, laulaminen, kirjallisuus, historia, politiikka, teatteri ja konsertit.

Mitä kehittämistoiveita teillä olisi rannalle?

Olisi kivaa, jos Surffirannalla olisi pieni baari, jossa voisi ottaa lasillisen laadukasta valko- tai punaviininä tapaksien kera ja jutella jupperilaisten kanssa!

Avantouinti harrastuksena

Avantouinnin harrastajia on Suomessa noin 200 000. Lajissa on kysymys harjaantumisesta eli pitää totuttaa elimistö kylmään. Säännöllinen uinti tuo turvallisen olon, eikä pakottavaa tarvetta nousta ylös vedestä tule. Avantouinnin terveysvaikutukset tulevat esiin, kun uintia harrastaa vähintään 3-4 kertaa viikossa.

Jupperissakin on muutamana viime talvena päässyt pulahtamaan Pitkäjärveen, kun AvantoSaukot ry rakensi Surffirannalle talviuintiin soveltuvan laiturin. Laiturin edusta pidetään pakkaskautena sulana virtauspumpulla.

Kai Haapamäki

Björkka pulahti avantoon helmikuuisena iltana. Ilman lämpötila -1 astetta.

Tapahtumarikas kuvausilta avannolla

Valokuvaus tuntuu nykyään aika helpolta älypuheliin liitettyjen kameroiden ja pienten pokkareiden ansiosta. Mutta soveltuvatko ne kaikkeen kuvaamiseen?

Avantouintikirjoitukseeni liittyvän valokuvauksen ajankohdaksi jouduttiin sopimaan helmikuinen iltapimeä, jolloin kuvaus ei ollutkaan enää mahdollista pokkarikameralla.

Kuvaajaksi suostui ”hovikuvaajamme” **Pekka Puomio**, jolla on taito sekä välineet kuvata haastavissa oloissa.

Pekka oli etukäteen suunnitellut kuvauskulmat ja tarvittavat paikat salamavalon heijastamiseen.

Kuvausiltana asettauduimme hyvissä ajoin asemiimme Surffirannan uimalaiturille. **Eeva-Riitta Puomio** ja minä toimimme avustajina. Laiturilla ollessamme huomasin, että avanto oli taas virtauspumpun pyssähdyksen seurauksena jäässä. Kiireessä löysin rannalta puunrangan, jolla sain rikottua jään ja avannon uimakelpoiseksi.

Meitä suosi varsin kohtuullinen sää, vaikka sääennuste oli luvannut lumisadetta. Lämpötila oli -1 astetta.

Puuskainen tuuli kuitenkin teki kepposensa. Odotellessamme uimareita tuuli yhtäkkiä kaatoi salamalaineen ja jalustan. Seurauksena salamapidike murtui ja 600 euron arvoinen salamalaite tipahti avantoon!

Mukana ollut toinen salama otettiin käyttöön. Kuvattavat saapuivat laiturille kylpy- ja toppatakeissaan, ja varsinaiset kuvaukset saatiin tehtyä kohtalaisen ripeästi. Björkalla ei näyttänyt olevan mitään kiirettä pois terävien jääpalojen täyttämästä avannosta. Kuvausten jälkeen Kirsi ja Björkka lähtivät, ei mitenkään viluisen oloisena, rentoutumaan lämpimänä odottavaan saunaan.

Kerättyämme valokuvaustarvikkeet autoon, aloimme miettiä, mitä tehdään veteen pudonneelle salamalle. Pekka oli sitä mieltä, että haetaan se pois järven pohjasta! Muistanette, että hän osaa myös liikkuu ja työskennellä veden alla. Pekan apua tarvitaan Jupperinrannassa aina kevät- ja syystalkoissa kiinnittämään sukeltamalla ankkurikettingit ponttoniuimalaituriin.

Pekka kävi kotona pukemassa sukeltajavarusteet päälleen. Varusteisiin kuuluivat sukelluspuku, rä-

pylät vedessä etenemiseen, ilmasäiliö ja älyttömän kirkas led-valaisin. Lisäksi tarvittiin yhdysköysi sukeltajan ja laiturilla olevan välille, sillä samean veden alla on näkymätöntä, ja veden alla suuntavaisto menetetään täydellisesti.

Salamavalon etsiminen puolen-toista metrin syvyydestä, jossa näkyvyyttä oli kymmenen senttiä, oli kun etsisi nuppineulaa heinäsuovasta. Pekka tunnusteli järven pohjaa melko kauan, eikä mitään osunut käteen. Me laiturilla olevat avustajat melkein menetimme toivomme. Pekka jatkoi etsimistä. Viimeisen sukellusetsinnän hän ulotti vähän etäämmälle arvioidusta putoamispaikasta, ja pian hänen käteensä osuikin 10x5 cm salamalaite.

Pitkäksi venyneiden kuvausten ja sukeltamisen jälkeen Eeva-Riitta ja Pekka pääsivät myös ansaittuun saunan lämpöön. Nyt jääme seuraamaan, saadaanko tämä korkea-jännitteinen ja kuivausta varten purettava salama vielä toimimaan. Samoin myös on mielenkiintoista nähdä, millaisia kuvia avantouima-reista saatiin!

Kai Haapamäki

Päiväkoti kotiutui Jupperiin

Vuosi sitten Tammipääntielle muuttanut Tenavakallio on viihtynyt Jupperissa hyvin. Pieni "liivikansa" on hyödyntänyt aktiivisesti rantapuistoa ja löytänyt lähimetsistä hyvät paikat mörriretkille.

Tammipääntie 55:n liiketila on osoittautunut oivalliseksi paikaksi päiväkodille. Sisätilat ovat toimivat, piha on viihtyisä, ympärillä on metsää, kävelymatkan päässä on leikkipuisto pallokenttineen ja bussilla pääsee pidemmille retkille ihan vierestä.

Tenavakallion johtaja **Eerika Lehtolammi** kiittelee hyvää vastaanottoa, jota hieman yli vuoden Jupperissa toiminut päiväkotitoiminta on saanut. "Ihmiset ovat ystävällisiä ja jäävät juttelemaan, kun liikumme lasten kanssa. Monet ovat pysähtyneet portille ja olleet kiinnostuneita kurkistamaan, minkälainen piha meillä on. Nuoretkin ovat lähestyneet meitä suoraan ja tulleet kysymään TET-harjoittelupaikkaa. Syksyllä meillä olikin muutama lähellä asuva ysiluokkalainen harjoittelussa."

Päiväkodissa on yhteensä 29 lasta kahdessa ryhmässä. 3-6 -vuotiaiden ryhmä on nimeltään Hattivatit ja 1-3 -vuotiaiden ryhmä on Haitulat. Sisaruksia on paljon.

Täysin uusitut sisätilat ovat Lehtolammin mukaan toimineet päiväkodin käytössä hyvin. "Täällä on avaruutta ja toisaalta myös jakotiloja", hän kertoo. "Varsinkin isojen puolella on hyvä, että pystymme jakautumaan moneen eri paikkaan. Meillä on ryhmätila, kotileikkihuone ja nukkari, eli nukkumahuone, joka saadaan kaappisänkyjen ansiosta myös isoksi leikkihuoneeksi ja

Kuva: Dinah Olin

Yksi- ja kaksivuotiaita metsäretkellä koirapuiston takana.

aamupiirihuoneeksi. Yksi suosittu paikka on kokkikerhuone, jossa viikoittain pienryhmät leipovat pullaa, sämpylöitä tai piirakkaa kaikille."

Päiväkodin lapset ulkoilevat kaksi kertaa päivässä. Ulkoiluun on käytössä oma piha, ja säännöllisesti tehdään myös retkiä ympäristöön. Tenavakallio on hyödyntänyt ahkerasti Jupperin rantapuistoa ja pallokenttää.

"Isolla hiekkakentällä olemme ottaneet ohjattuja liikunta- ja palloleikkejä, kuten maa-meri-laiva ja kapteeni käskää. Ohjatun leikin jälkeen jäämme puistoon keinumaan, kiipeilemään ja hiekkalaatikko-leikkeihin. Siitä tulee aika paljon liikuntaa aamupäivälle, kun vielä kävelemme matkat edestakaisin. Ruoka ja uni maistuvat sen jälkeen hyvin."

Toinen suosittu teemaretki on metsämörri. Kyseessä on Suomen Ladun koordinoima valtakunnallinen luontokasvatusohjelma, jonka tarkoitus on innostaa lapset liikumaan lähiluonnossa. Kahdella Tenavakallion hoitajalla on virallinen metsämörriohjaajakoulutus. Itse metsämörri on pehmolelu, joka

kulkee repussa mukana ja "asuu" metsässä tiettyssä paikassa. Paikalla on ollut Tammenterhon takana oleva metsä sekä Jupperin koirapuiston takana oleva metsä. Mörripäivänä lapsilla on mukana reppu, johon on pakattu istuinalusta, eväsrasia ja juomapullo.

Metsäretkellä on aina tietyt rituaalit. "Metsään mennään sisään metsänportista. Meillä on oma alkulaulu ja tervehdys, leikimme luontoon liittyviä leikkejä ja tietenkin syömme eväät, mikä on se kovin juttu lapsille. Lopuksi on loppulaulu ja lopputervehdys. Pienellä porukalla liikuttaessa hiljaisimmatkin lapset intoutuvat leikkimään ihan eri tavalla. Metsässä tulee myös uusia ystävyys-suhteita", Lehtolammi kertoo.

Pidemmille retkille tenavakalliolaiset ovat liikkuneet busseilla. Pysäkit ovat päiväkodin vieressä, ja linjoja menee moneen suuntaan. Vuoden aikana on käyty muun muassa Sellosalin esityksiä katso-massa, Glimsissä tonttupolulla ja pienten teatterissa Pikku-Auroras-sa. Viskarit eli viisivuotiaat hyödynsivät myös suoraa bussilinjaa Helsinkiin ja tekivät retken Luon-

nontieteelliseen museoon.

Tenavakallio on itsekin saanut vieraita lähistöltä. Lähellä asuvat kanat kävivät päiväkodin pihalla, ja lapset saivat kukin vuorollaan syötää niille muutaman jyvän. ”Olemme sopineet, että kevään tullen teemme vastavierailun kanojen luo ja viemme niille aamiaiseltsä jäänyt-

tä ruokaa”, Lehtolammi kertoo.

”Otamme mielellään vastaan yhteistyöehdotuksia, koska emme vielä tunne alueen kaikkia mahdol-

lisuuksia”, hän sanoo. ”Syksyisin otamme mielellään vastaan myös omenoita ja muuta satoa.”

Minna Helkiö

Löytyykö kodistasi vanhoja lastenkirjoja tai askarteluun sopivia tarvikkeita? Poikkeaa kysymään, jos päiväkodilla olisi niille käyttöä!

Miten Tammipääntie 55 muutettiin päiväkodiksi?

Tenavakallio on vanhempien kannatusyhdistyksen ylläpitämä yksityinen ostopalvelupäiväkodi. Toimintaa johtaa vanhemmista koostuva johtokunta. Kysyimme puheenjohtaja **Mia Koro-Kaner-valta**, minkälainen projekti vanhan liiketilan muuttaminen päiväkotikäyttöön oli.

Miten lähditte liikkeelle muutto-projektissa?

Toimintamme vanhoissa tiloissa olisi edellyttänyt remontteja, ja tilat olivat ahtaat, joten lähdimme hakemaan kokonaan uusia tiloja lähiseudulta. Harkitsimme sekä tyhjiä liiketiloja että vanhoja omakotitaloja.

Miten Tammipääntie 55 löytyi?

Löysimme tilat kesällä 2014 ja ihastuimme niissä moneenkin asiaan. Ensimmäinen asia oli sisätilojen määrä ja avaruus. Totesimme, että tilat mahdollistaisivat hyvin pienryhmiin jakautumisen ja monen eri toiminnan tekemisen samanaikaisesti. Toinen asia oli pihan viihtyisyys ja vehreys. Lisäksi meitä viehätti tämä alue ja se, että tulisimme täyttämään sellaista nurkkaa, jossa ei vielä ollut päiväkotia.

Millaista yhteistyötä teitte Espoon kaupungin kanssa?

Jotta vanha liiketila saatiin vasaamaan kaikkia päiväkodille asettuja viranomaismääräyksiä, teimme yhteistyötä erikseen kaupungin rakennusvalvonnan, kaavoittajan, katusuunnittelun, esteettömyysasiamiehen, terveystalvonnan ja

varhaiskasvatuksen kanssa. Kaiken kaikkiaan tilojen muokkaaminen viranomaismääräysten mukaisesti päiväkodiksi kesti puoli vuotta.

Mitä muutostöitä tehtiin?

Suurin työ oli ilmanvaihto. Tilloissa oli kyllä ennestään hyvä ilmanvaihto, mutta sitä tehostettiin asentamalla uusia iv-koneita ja tekemällä uusia putkituksia. Myös maalaustöitä ja erilaista fiksausta tehtiin paljon. Keittiön paikkaa siirrettiin, uusille oville puhkottiin seiiniin aukkoja ja myös esteettömyysasiat hoidettiin kuntoon. Pienten lasten nukkumistilassa lentomelun raja-arvot ylittyivät, ja äänieristystä parannettiin rakentamalla uusi tuulikaappi. Pienten puolelta purettiin myös yksi suihku ja paikalle asennettiin kaksi pientä vessanpönttöä. Talon keskellä oleesta kylmävarastosta tehtiin tilat isompien lasten vaatelokeroille.

Millaisella tiimillä työt tehtiin?

Vanhemmat tekivät itse todella paljon töitä. Meillä oli vaikka kuinka monet talkoot ja perustimme erilaisia tehoryhmiä hoitamaan asioita kuntoon. Oli ihanaa, miten

hyvin vanhemmat lähtivät mukaan. Meillä oli myös pääsuunnittelijana yhden lapsen isoisä ja vastaavana työnjohtajana toisen lapsen isoisä. Kolmas isoisä auttoi meitä suunnattomasti remontoinnissa. Tämän isoisistä saadun tiimin lisäksi oli muutama ulkopuolinen urakoitsija.

Miten tilat ovat toimineet?

Pääsimme muuttamaan tammi-kuussa 2015. Pieniä parannuksia on tehty vuoden aikana. Kattoon on esimerkiksi asennettu akustiikkalevyjä, sillä tiloissa aluksi kaikui paljon. Pienten puolelta tehdään vielä väliseiniä, sillä nyt suurehko tila houkuttelee heitä juoksemaan kovasti. Pihalla olimme varautuneet tekemään joitakin töitä nurmikoon liittyen, mutta se miten suureksi kuralammikoksi nurmikko syyssateiden alettua ja sellaisella koetuksella muuttui, yllätti meidät täysin. Lokakuussa pidimme suuret pihatalkoot ja vaihdoimme nurmikon kivituhkaksi, ja kuraongelma helpotti.

Kaiken kaikkiaan työtä on ollut todella paljon, mutta lopputulos on hyvä. Olemme olleet uusiin tiloihin erittäin tyytyväisiä.

Minna Helkiö

**Tenavakallion päiväkodin
avoimet ovet
lauantaina 2.4.2016 klo 10-13.**

Myyjäiset, arpajaiset,
kahvia, leivonnaisia
ja paljon muuta!

Tervetuloa!

Suomen toiseksi suosituin kirjasto

Kirjojen lainaamisen lisäksi Sellon kirjastossa voi kokeilla 3D-tulostinta, ääntittää oman cd-levyn tai pelata vaikka biljardia. Laaksolahden kirjaston ystävät tutustui kirjastoon, jossa käy yli miljoona asiakasta vuodessa.

Kävimme tutustumassa Sellon kirjastoon 19.11.2015. Oppaanamme toimi aluekirjaston johtaja **Olli Sivula**, jonka kanssa kiersimme katselemassa kirjaston ylläpitämiä toimintoja.

Sellon kirjastossa työskentelee 70 kovan luokan kirjastoammattilasta. Kun mukaan lasketaan vielä työharjoittelijat, niin yhteensä kirjaston henkilökunta on noin 85 henkilöä.

Aloitimme kiertokäyntimme *Pointista*, ”nurkasta”, jossa kaikenikäiset voivat harrastaa tai vain oleilla: varttuneemmat vaikka pelata shakkia, nuoret biljardia tai päinvastoin.

Pointista jatkoimme tilavaan *las-tenmaahan*, jossa ensimmäiseksi huomiomme kiinnittyi skeittilautelineeseen, jonka humoristisesti totesimme muistuttavan entisai-kojen jalkapuuta. Tällä osastolla touhua riittää värityskirjojen värittämisestä satukirjojen lukemiseen. Vanhemmille on tarjolla vinkkejä uusimmista satukirjoista sekä pokkareita, bestsellereitä ja muita tärpejä aikuiseen makuun.

Paja tarjoaa välineitä tekemiseen joko itsenäisesti tai osaavan henkilökunnan avustuksella. **Anu Kytömäki** kertoi meille 3D-tulostimen toiminnasta. Kiinnostuneina seurasimme, miten kaksi tulostinta muotoili parhaillaan kahta shakki-

nappulaa, toinen valkoista, toinen mustaa. Nappulan sisus on onttoa kennoa, ja kokonaisen nappulan tulostaminen kestää noin 45 minuuttia. Tulostusmateriaalina käytetään erivärisiä pehmeitä PLA-muovinauhoja, joita säilytetään keloissa. PLA on maissista valmistettu, biohajoava tuote. Ilmaiseen tietokantaan on tallennettu tulostusmalleja, joiden muotoa ei voi muuttaa, koska kyllä. Tulostusta varten voi tilata netissä aikoja. Ja koko homma on ilmaista kuten kaikki muutkin kirjaston palvelut. Pajan toisella seinustalta löytyy vinyylileikkuri vieressään lämpöprssi, joilla voi tuottaa tekstejä ja kuvia esimerkiksi T-paitoihin. Asiakkaiden käytössä on myös ompelukone ja saumuri.

Pajan vieressä olevalla *musiikkiosastolla Viivi Tulkki* tutustutti meidät kirjaston laajaan musiikki-valikoimaan ja monipuolisiin palveluihin. Täältä voi kirjastokortilla lainata soittimia kotiin tai käydä soittamassa pianoa tai flyygeliä. Studiassa voi tehdä omia cd-levyjä, joista varsinkin joululevyt ovat joulun alla sangen suosittuja.

Matkamme jatkui kirjaston toiseen kerrokseen, jossa **Carola Snell** kertoi lukupiiristä, kirjallisuudesta illoista, kielikahvilasta, keskusteluryhmistä ja kirjavinkkauksesta. Toiseen kerrokseen sijoittuvat kaunokirjallisuus, runot, erikielinen kirjallisuus. Erikoispiirteinä täällä on laaja venäläisen kirjallisuuden osasto, jonka ylläpito on valtion Espoon kaupunginkirjastolle asettama tehtävä. Venäläisen kirjallisuuden osalta Sellon kirjasto palvelee koko maata. Osastolla on viisi venäjän kielen taitoista henkilöä. Myös Helmet-sivusto on julkaistu venäjäksi. Sivula kertoi, että Venäjällä julkaistuja teoksia saadaan tarvittaessa kirjastoon yleensä noin

Vinyylileikkuri

Kuvat: Anneli Liimatainen

kuukausi ilmestymisen jälkeen. Kirjaston järjestämät venäläiseen kirjallisuuteen liittyvät tapahtumat keräävät yleensä runsaasti yleisöä.

Carola Snell kertoi, että tietokirjoja on Sellon kirjastossa noin 80 000. Kirjat käydään läpi puolivuositain ja eri syistä osa kirjoista poistetaan aktiivikäytöstä. Keskitetty kirjojen varasto on Pasilassa ja musiikkivarasto Tikkurilassa. Vanhoja, arvokkaita laatukirjoja säilytetään Kuopiossa. Näitä kirjoja ei löydy Helmetistä, vaan niitä on etsittävä Yliopiston kirjaston sivuilta.

Kirjastosta löytyy niin ikään kaksi asiakkaiden varattavissa olevaa työtilaa. Henkilökunta on halunnut luovuttaa omat työhuoneensa tätä tarkoitusta varten. Kirjasto mahdollistaa myös nuorten suosiman ryhmätyöskentelyn tätä varten varattuine opiskelutiloineen.

Ennen alakerrassa sijainnut *tila taiteilijoiden teoksille* on nykyään sijoitettu toiseen kerrokseen nurk-

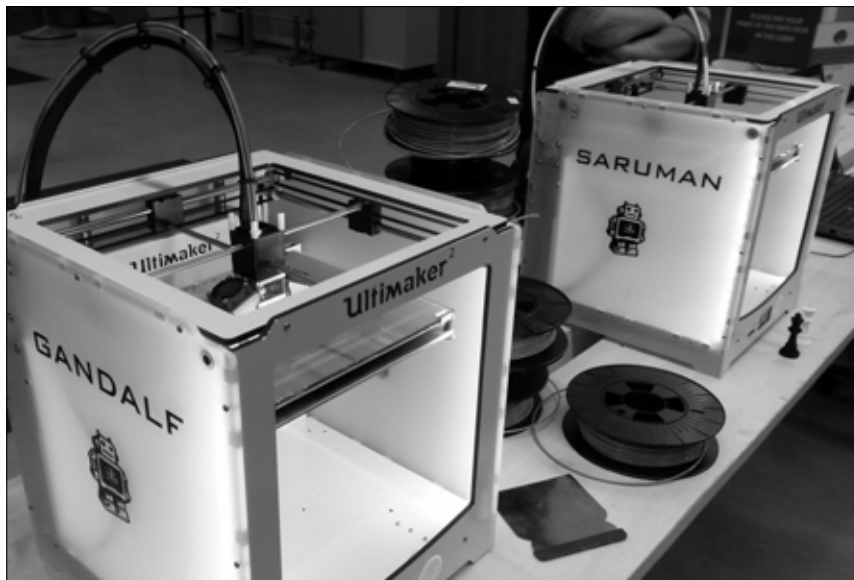
kaukseen, jossa teoksia valaisevat auringonvalo ja näin pimeään aikaan teoksiin kohdennetut spottilamput. Teoksia ei jurytetä, vaan kaikki teokset hyväksytään. Tilassa ei pidetä varsinaisia myyntinäytelyitä, mutta teosluettelon hintoihin voi toki tuoda esille. Tila on varattava etukäteen.

Henkilöstön tilat sijaitsevat ”Huokausten sillalla”, jossa saimme kurkistaa pakolliseen lepotilaan sekä pieneen toimistohuoneeseen, joka kuulemma toimii viiden johtajan yhteisenä työskentelytilana. Täälläkin kaikki mahdollinen tila on haluttu ottaa yleisön käyttöön.

Lisäksi Sellon kirjastossa toimii omahoitopiste, lääkkeiden noutopiste ja yhteispalvelupiste.

Lopuksi Sivula kertoi, että Sellon kirjasto on 19 miljoonan budjetillaan varakas kirjasto. Irtisanomisia tai lakkautuksia ei ole näköpiirissä. Sellon kirjasto on kävijämäärissä mitattuna valtakunnallisesti toisella tilalla, ykkönen on Turku. Tosin kävijämäärissä on havaittavissa loivaa laskusuuntaa vuonna 2015: 1,92 % vuoteen 2014 verrattuna.

Laaksoalahden kirjaston ystäviä

Sellon kirjaston 3D-tulostin on tulostanut shakkinappulan.

kiinnostavasta omatoimiaukioloajasta Sivula totesi, että Espoon lähikirjastoissa se mahdollisesti toteutuu vuonna 2016. Omatoimiaukiolo tarkoittaa kirjaston pidennettyjä aukioloaikoja, jolloin asiakkaat voivat tulla kirjastoon muulloinkin kuin vain virallisina aukioloaikoina.

Kiertomatkamme on hyvä päätää Sivulan toteamukseen: *kirjasto*

tarjoaa välineet, mutta palvelu syntyy vasta silloin, kun ihmiset sitä käyttävät.

Laaksoalahden kirjaston ystävät haluavat kiittää aluekirjaston johtajaa Oili Sivulaa ja muuta henkilökuntaa valaisevasta, kiinnostavasta kiertokäynnistä, josta saimme vinkkejä omaankin toimintaamme.

Anneli Liimatainen

Sellon kirjasto: www.helmet.fi/fi-FI/Kirjastot_ja_palvelut/Sellon_kirjasto
Kirjastotilastoja: tilastot.kirjastot.fi
Sellon kirjaston e-kirjoista ja e-lehdistä on kerrottu JOY-lehdessä 4/2014

Laaksoalahden kirjastoon omatoimiaukiolo maaliskuussa

Laaksoalahden kirjasto on palvelut paikallisia asukkaita ja Jupperin koulua pian jo 20 vuoden ajan. Siellä on vakiintunut paikkansa alueen lähikirjastona. Maaliskuussa kirjaston aukiolo muuttuu merkittävästi ja asiointi kirjastossa helpottuu.

Espoo on päättänyt ottaa kaikissa lähikirjastoissa käyttöön omatoimiaukioloajat. Pidennetyt aukioloajat ovat käytössä jo Opinmäen kirjastossa Suurpellossa sekä Karhusuon, Nöykkiön ja Kauklahden kirjastoissa. Seuraavaksi tarvittava järjestelmä asennetaan Laaksoalahden kirjastoon ja tämän vuoden aikana

kaikki lähikirjastot tulevat omatoimiaukiolon piiriin.

Kirjastossa tulee olemaan henkilökuntaa paikalla arkinen entiseen tapaan. Omatoimiaukioloaika on kaikki muu aika klo 7-22 välillä joka päivä. Kirjastojen valot kytkeytyvät päälle ja pois automaattisesti. Kirjastoon tulee myös automaattiset kuulutukset ja kameravalvonta.

Asiakas pääsee omatoimikirjastoon syöttämällä ulko-ovella olevaan lukijaan kirjastokorttinsa ja sen pin-koodin. Kirjastossa voi lainata, palauttaa, noutaa varauksia,

lukea kirjaston aineistoja ja käyttää tietokoneita itsenäisesti.

Omatoimikirjasto palvelee lähikirjaston käyttäjiä erinomaisesti. Talossa voi käydä itselle sopivaan aikaan. Siellä voi myös kokoontua pieniä ryhmiä harrastamaan, keskustelemaan tai pitämään kokouksia. Toiveena on, että kokoon-tumistiloille saadaan tilanvaraus verkkoon Sellon kirjaston tilojen tapaan.

Esko Uotila
Laaksoalahden kirjaston ystäväry:n puheenjohtaja

Inkerinsuomalaisten kohtalo

Kirjailija Tyyne Martikainen vieraili Laaksolahden kirjastossakertomassa inkerinsuomalaisten vaiheista. Martikaisella on omakohtaisia kokemuksia elämästä sodan jaloissa.

Inkerinsuomalaisten kohtalo on aina kiinnostanut espoolaista kirjailijaa **Tyyne Martikaista**. Hän on tutkinut aihetta paljon, haastatellut kymmeniä inkerinsuomalaisia Suomessa, Ruotsissa ja Siperiassa sekä kirjoittanut aiheesta kirjoja.

Viime lokakuussa Martikainen oli Laaksolahden Kirjaston Ystävien kirjailijaillalla kertomassa uusimmasta kirjastaan *Inkerinsuomalaisten oikeus muistoon*. ”Että ketään heistä ei unohdetaisi”. Kirja on uhriluettelo. Siinä on 6129 nimeä. Jokaisesta henkilöstä on kerrottu ammatti, elämäkerta sekä milloin ja miten on kuollut.

Puhuessaan inkerinsuomalaisista Martikaisesta silminnähden hehkui hänen kiinnostuksensa asiaan. Hän eläytyi voimakkaasti, liikutukseen asti kertoessaan inkerinsuomalaisten vaiheista.

Martikaisen mukaan vuonna 1917 inkerinsuomalaisia oli 160 000. Stalinin ankarien vainojen seurauksena inkerinsuomalaiset joutuivat jättämään kotiseutunsa nykyisen Pietarin lähistöllä. Toisen maailmansodan aikana Inkerinmaa käytännössä tyhjennettiin inkeriläisistä.

Presidentti Mauno Koivisto antoi keväällä 1990 lausunnon, jossa hän totesi, että inkerinsuomalaisia voidaan pitää paluumuuttajina. Kriteerinä oli ensin suomalainen syntyperä, jotta hyväksyttäisiin maahanmuuttajaksi. Myöhemmin otettiin käytäntöön jonotusjärjestelmä ja edellytettiin, että hakijalla olisi riittävä suomen kielen taito. Paluumuutto suljettiin eduskunnan päätöksellä vuonna 2011.

Martikainen arvioi, että Suomessa olisi tällä hetkellä noin 35 000 inkerinsuomalaista ja Venäjällä noin 15 000.

Inkerinsuomalaisia on vainottu, murhattu ja eristetty, mutta näistä tapahtumista on vaiettu. Vasta Neuvostoliiton kaaduttua alettiin sodanaikaisia vääryyksiä tutkia.

Inkerinsuomalaiset kuuluvat historiaamme. Me emme saa heitä unohtaa.

Kuva: Esko Uotila

Uhrien asialla

Martikainen toi esiin merkittäviä tapahtumia myös omasta henkilökohtaisesta elämästään.

Hän syntyi 1931 Kuoskun kylässä Savukoskella. Kun talvisota sytyi vuonna 1939, Martikainen oli kahdeksanvuotias. Evakkoon lähtöön oli aikaa kaksi tuntia. Reput täytettiin nopeasti ruualla ja säkkiin pantiin vaatteita. Martikainen kertoi nähneensä aina 68-vuotiaaksi asti painajaisia siitä, kun vihollinen poltti kotikylän. Vuonna 1941 neuvostoliittolaiset partisaanit hyökkäsivät Savukoskelle.

Martikaisesta tuli vuosikymmeniä myöhemmin sodan siviiliuhrien, erityisesti partisaanien uhrien puolestapuhuja. Hän toimi 11 vuotta *Jatkosodan Siviiliveteraanit ry:n* puheenjohtajana.

Lea Ala-Peijari

Palautetut kirjat ovat heti lainattavissa

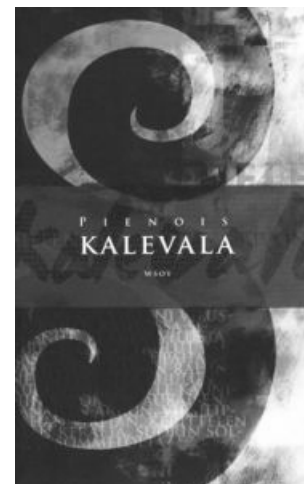
Espoon kaupunginkirjasto otti tammikuussa käyttöön kirjojen keltutuksen. Kirjat jäävät uudelleen lainattaviksi siihen kirjastoon, mihin asiakas ne palauttaa. HelMet-haussa kirjat näkyvät sen espoolaisen kirjaston kirjoina, mihin ne on palautettu.

Helsinkiin, Kauniaisiin tai Vantaalle palautetut kirjat lähetetään edelleen takaisin Espooseen ja

päinvastoin.

Uusi toimintatapa vähentää kuljetusten tarvetta ja kirjojen käsittelytyötä kirjastossa. Suosituilta kirjoilta ei kulu enää yhtään aikaa kuljetuksessa ja kuormalaatikossa vaan seuraava asiakas voi lainata ne käytännössä heti, kun ne ovat palautuneet.

Esko Uotila

Harvinainen luontohavainto

Marraskuisena tiistaina toimitus sai tiedon, että Jupperin Surffirannan läheisyydestä on löytynyt saukolta näyttävä kuollut eläin.

Kyseessä tosiaan oli saukko, jonka **Mirja Turunen** oli nähnyt makaavan rannassa aivan litimärkänä. Liekö joku huomannut sen ajelehtivan vedessä ja käynyt nostamassa rantaan. Turusen mukaan rannasta on aikaisemmin löytynyt myös muun muassa hukkunut rusaikon poikanen.

Turunen soitti löydöstä Helsingin yliopistoon. Häntä neuvottiin tuomaan saukko Eläinmuseoon tai lähettämään se museoon postissa,

löytötietojen kera varustettuna. Turunen kävi itse viemässä saukon Eläinmuseon aulan vahtimestarille. Löytöaika, löytöpaikka ja löytäjän tiedot kirjattiin ylös, minkä jälkeen eläin vietiin museon pakastimeen tutkimuskäyttöä varten. Museossa arveltiin, että saukko olisi ollut kalaverkossa.

Mahtaakohan kyseessä olla sama saukko, jonka jälkiä on talvella näkynyt Pitkäjärven jäällä. Saukko on rauhoitettu eläin.

Palkkioksi löydöstä Turunen

Kuva: Minna Helkiö

sai kolme vapaalippua Luonnontieteelliseen museoon, jotka hän ystävällisesti lahjoitti JOY-lehden toimitukselle. Toimitus kiittää ja arpoo liput lukijoiden kesken.

Minna Helkiö

Oletko tehnyt kiinnostavan luontohavainnon Jupperissa?

Kerro siitä toimitukselle: toimitus@jupperi.fi

Vastanneiden kesken arvotaan kolme vapaalippua Luonnontieteelliseen museoon!

Miten toimia, kun löydät kuolleen tai loukkaantuneen eläimen

Kuolleena tavattua rauhoitettua eläintä ei saa ottaa haltuun. Se voidaan kuitenkin ottaa talteen ja luovuttaa esimerkiksi Luonnontieteelliselle keskusmuseolle. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen luvalla kuollut rauhoitettu eläin voidaan luovuttaa muullekin taholle opetus- tai tutkimustarkoitukseen. Lupaa yksityishenkilölle esimerkiksi eläimen täyttöön ei yleensä myönnetä. Rauhoitettuja ovat kaikki linnut ja nisäkkäät, jotka eivät kuulu riistaeläimiin tai rauhoittamattomiin eläimiin. Riistaeläimet on mainittu metsästyslaissa. Riistaeläinten luvista vastaa Suomen riistakeskus.

Lisätietoja voi kysyä ympäristöasioiden asiakaspalvelusta: puh. 0295 020 900 tai ympäristön asiakaspalvelu(at)ely-keskus.fi.

Sairasta, vahingoittunutta tai muuten avuttomassa tilassa olevaa

luonnonvaraista eläintä on lain mukaan pyrittävä auttamaan. Loukkaantuneen eläimen kärsimyksiä ei saa pidentää. Jos eläin on sellaisessa tilassa, että sen hengissä pitäminen on ilmeistä julmuutta sitä kohtaan, se on eläinsuojelulain mukaan lopetettava tai on huolehdittava siitä, että se lopetetaan.

Eläin voidaan ottaa tilapäisesti haltuun hoitoa ja kuljetusta varten. Luonnonvaraisten eläinten pito kotioiloissa on luvallista kuitenkin vain välttämättömän hoidon ajan. Jos löydät luonnosta eläimen, tarkista ensin, tarvitseeko se todella apua. Pienet oravanpoikaset, nuoret lokit ja yksinäiset jäniksenpojat tarvitsevat vain harvoin ihmisen apua. Esimerkiksi linnunpoikasten emot tarkkailevat usein tilannetta lähistöltä ja palaavat poikasen luo ihmisen poistuttua. Emo on aina poikasen paras hoitaja.

Kun tiedät eläimen tarvitsevan apua, ohjeet eläimen kiinniottoon, ensiapuun ja kotihoitoon löytyvät esimerkiksi Korkeasaaren eläintarhan sivuilta www.korkeasaari.fi. Voit myös viedä apua tarvitsevan eläimen Korkeasaaren lipunmyyntiin Mustikkamaalle päivittäin klo 7 alkaen. Ilmoita etukäteen Korkeasaareen tulevasta potilaasta. Loukkaantuneesta metsästyslain mukaisesta riistaeläimestä voidaan myös ilmoittaa alueen omistajalle, metsästysoikeuden haltijalle tai poliisille.

Luonnonvaraisten vahingotuneiden eläinten hoidosta ja käsitteystä tietävät myös kuntien eläinsuojeluviranomaiset, eläinsuojeluyhdistykset ja alueelliset pelastuslaitokset.

Eeva-Riitta Puomio

Ota valokuvia Jupperista

ja osallistu vuoden 2017 seinäkalenterin tekoon.

Vuosi 2017 on JOY-lehden 40. ilmestymisvuosi. Juhlavuoden kunniaksi jaamme Jupperi-aiheisen seinäkalenterin jokaiseen talouteen Jupperin alueella.

Ota valokuva Jupperista ja lähetä se toimitukselle osoitteeseen toimitus@jupperi.fi.

Kuvassa voi olla luontoa, rakennuksia, ihmisiä, eläimiä, yksi kiinnostava yksityiskohta tai joku sinulle merkityksellinen paikka. Olennaista on, että kuva on otettu Jupperissa. Laita kuvan mukaan nimesi, kuvauspäivämäärä ja kuvan otsikko.

Lähehtämällä kuvan sähköpostilla luovutat Jupperin Omakotiyhdistykselle kuvan käyttöoikeudet. Toimitus valitsee lähetetyistä valokuvista sopivimmat kuvat seinäkalenterin jokaiselle kuukaudelle. Kuvia voidaan käyttää myös JOY-lehdessä ja www.jupperi.fi-sivuilla.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n syyskokouksen 2015 pöytäkirja

Kokous pidettiin 18.11.2015 klo 19.00 Laaksolahtitalossa, Ylänkötie 16.
Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti avasi kokouksen klo 19.00 ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi.

1. Kokouksen toimihenkilöt

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Juha-Pekka Ripatti. Sihteeriksi valittiin Silve Sahlan, pöytäkirjan tarkastajiksi Kalevi Mönkkönen ja Anja Tarvas. Päätettiin, että pöytäkirjan tarkastajat toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

2. Osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa

Paikalla oli 13 äänioikeutettua varsinaista jäsentä ja yksi perhejäsen

3. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokouskutsu oli yhdistyksen ilmoitustauluilla kaksi viikkoa ennen kokousta sekä ilmoituksena JOY -lehdessä 4/2015. (Liite 2)

Kokous todettiin lailliseksi ja yhdistyksen sääntöjen mukaisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

4. Johtokunnan esitys vuoden 2016 toimintasuunnitelmaksi

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti esitteli johtokunnan esityksen toimintasuunnitelmaksi vuodelle 2016. Se oli myös julkaistu JOY -lehdessä 4/2015 (liite 3).

Toimintasuunnitelma hyväksyttiin seuraavin evästyksin: Toivottiin keskustelua yhdistyksen Palomäen alueella omistamasta tontista ja sen tulevaisuudesta. Haluttiin myös tietoa Yhteistuvan tontin kaavamuutoksesta ja tulevasta käytöstä. Vielä puuttuvia katusuunnitelmia olisi kiirehdittävä. Varauduttava aluepysäköintikieltoon ja sen aiheuttamiin vaikeuksiin.

5. Käsitellään johtokunnan esitys vuoden 2016 talousarvioiksi, määrätään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 4§:ssä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruus ja päätetään johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavista palkkioista ja korvauksista

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti esitteli talousarvioesityksen (liite 4). Liittymismaksut ovat entiset: Varsinaisen jäsenen 30 €, perhejäsenen ja henkilöjäsenen 20 €, kannatusjäsenmaksu yksi-

tyiseltä henkilöltä 80 €/vuosi, kannatusjäsenmaksu yhteisöltä 200 €/vuosi. Vuosittaista jäsenmaksua ei peritä varsinaisilta jäseniltä, perhejäseniltä ja henkilöjäseniltä. Palkkiot ovat entiset: Puheenjohtajan ja sihteerin 520 €/vuosi, taloudenhoitajan 520 €/vuosi ja johtokunnan jäsenten kokouspalkkiot ovat 10 €/kokous. Tilintarkastajille maksetaan kohtuullisen laskun mukaan.

Talousarvio hyväksyttiin.

6. Valitaan johtokunnan puheenjohtaja vuodeksi 2016

Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Juha-Pekka Ripatti.

7. Valitaan johtokunnan jäsenet erovuoroisten tilalle kaudelle 2016 -2018

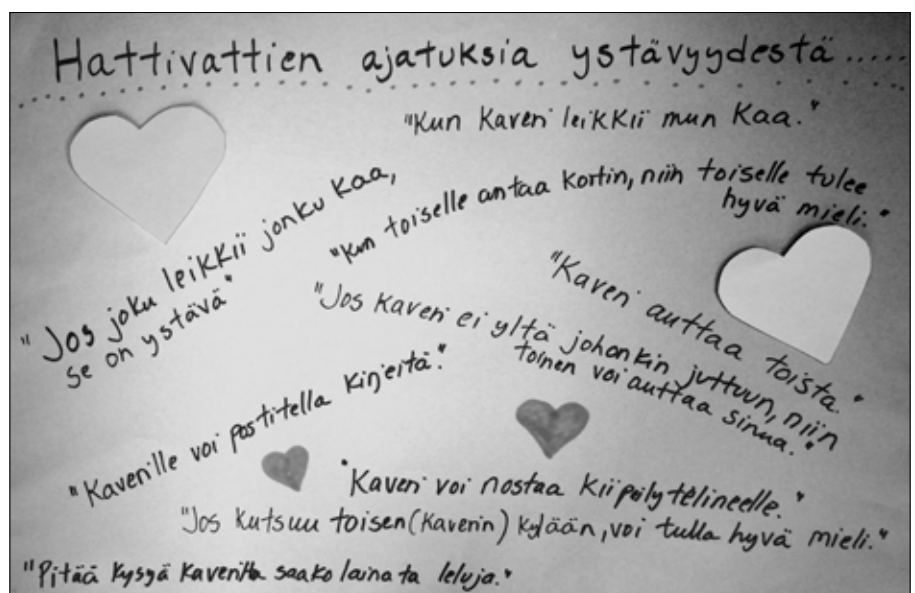
Erovuoroisista valittiin uudelleen Heikki Kulusjärvi. Anneli Liimatainen ja Anne Vesala ilmoittivat, että he eivät ole enää käytettävissä. Heidän tilalleen valittiin Kimi Forsberg ja Minna Helkiö.

8. Valitaan tilintarkastaja ja varatilintarkastaja vuodeksi 2016

Yhdistykselle ei lain mukaan tarvitse valita tilintarkastajaa vaan toiminnantarkastajaa. Toiminnantarkastajaksi valittiin Sinikka Alanen ja varatoiminnantarkastajaksi Anja Tarvas.

9. Käsitellään muut johtokunnan esittämät tai sääntöjen 5 §:n tarkoittamat asiat

Muita asioita ei ollut.

Tenavakallion päiväkotikeräsi 3-6-vuotiaiden ajatuksia ystävydestä.

Jupperin Omakotiyhdistys ry.

Johtokunta 2016:

Juha-Pekka Ripatti,pj	juha-pekka(ät)jppripatti.net	0400 463 941
Urpo Kotipalo, vpj	urpo.kotipalo1(ät)saunalahti.fi	040 503 6067
Silve Sahlan,siht	silve.sahlan(ät)kolumbus.fi	050 344 5927

Kimi Forsberg	kimi.forsberg(ät)gmail.com	050 563 0465
Lasse Gustafsson	lasse.gustafsson(ät)kolumbus.fi	0400 458 167
Kai Haapamäki	kai.haapamaki(ät)saunalahti.fi	(09) 854 3384
Minna Helkiö	helkiominna(ät)gmail.com	040 824 4349
Ilkka Homanen	ilkka.homanen(ät)gmail.com	044 577 4430
Heikki Kulusjärvi	heikki.kulusjarvi(ät)solibri.com	
Kimmo Sierimo	kimmo.sierimo(ät)luukku.com	050 412 6335

Taloudenhoitaja:		
Tapani Vuopala	tapani.vuopala(ät)dhsaudit.fi	040 532 2114

Jäseniä 470 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi> Facebookissa: <https://www.facebook.com/jupperinomakotiyhdist>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho (Tammipääntie 33) on jäsenistön käytettävissä.
Tiedustelut Urpo Kotipalo: p. 040 503 6067

Naapurinurkka

Laaksolahden kirjaston ystävät

Kirjailijailta ke 23.3.2016 klo 18 Raija-Liisa Viirret,
minkä jälkeen yhdistyksen kevätkokous

Kevään lukupiirit:

Ke 9.3.2016 klo 18:30 Bo Carpelan: Kesän varjot

Ke 27.4.2016 klo 18:30 Kerstin Ekman: Huijareiden paraati

MANNERHEIMIN
LASTENSUOJELULIITON
Laaksolahden
paikallisyhdistys

*MLL perhekahvila Laakso-
lahden monitoimitalolla
torstaisin klo 9.30-11.30.
Osoite Lähdepurontie 2.
Tervetuloa äidit, isät, hoitajat
sekä lapset!*

www.laaksolahti.mll.fi/

Naapuriyhdistysten linkit:

Pro Espoonjoki ry. www.proespoonjoki.fi

www.laaksolahdenmartat.fi

Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto ry. www.ekyl.fi

Laaksolahden Huvilayhdistys LHY ry. www.laaksolahti.fi

Linnaisten omakotiyhdistys ry. www.linnainen.info/wordpress

Rastaalan Omakotiyhdistys ry. www.rastaala.nettisivu.org

Veinin Omakotiyhdistys ry. www.sites.google.com/site/veininomakotiyhdistys/home

Tapahtumakalenteri

Helmikuu

ma 29.2. JOY 1/2016 ilmestyy

Maaliskuu

ti 1.3. Tiedotustoimikunta
su 6.3. Talvitapahtuma
ti 8.3. Johtokunnan kokous
ke 9.3. Sukututkimuskerho
to 17.3. Seniorikerho
ti 22.3. Tiedotustoimikunta
ke 23.3. Sukututkimuskerho

Huhtikuu

ke 6.4. Sukututkimuskerho
su 10.4. JOY 2/2016 ilmestyy
ti 12.4. Johtokunnan kokous
ti 19.4. Tiedotustoimikunta
ke 20.4. Sukututkimuskerho
to 21.4. Kevätkokous
to 21.4. Seniorikerho

Toukokuu

ke 4.5. Sukututkimuskerho
ti 10.5. Johtokunnan kokous
ke 18.5. Sukututkimuskerho
to 19.5. Seniorikerho

Kesäkuu

ti 14.6. Johtokunnan kokous

*HSY:n keräysautot
Jupperin pallokentällä (Rantatie 15)
tiistaina 19.4. klo 17-17.30.*

Kiertäviin keräysautoihin voi maksutta viedä kodin vaarallista jätettä, sähkölaitteita ja metalliromua.
Lisätietoa: www.hsy.fi

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot jatkavat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa, Tammpääntie 33.

Seniorikerho kokoontuu kuukauden kolmantena torstaina klo 13-15.

*Tiedustelut Anja Tarvas
puh. 050 564 1173*

Sukututkimuskerho jatkuu aina parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 18.

*Tarkemmin Pirjo Mattila
puh. 045 848 0895
tai Anja Tarvas
puh. 050 564 1173*

Tapahtumatoimikunta kokoontuu tarvittaessa parittomien viikkojen keskiviikkoisin klo 18.

*Tiedustelut Lasse Gustafsson
puh. 0400 458 167*

Tiedotus- ja perinnetoimikunta kokoontuu lehden aikataulun ja tarpeen mukaisesti.

*Tiedustelut Minna Helkiö
puh. 040 824 4349*

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla.
*teija.kuusijarvi(ät)gmail.com
puh. 040 773 5880*

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusalissa tiistaisin klo 19-20.30 Veinin omakotiyhdistyksen kanssa. Ulkokengillä ei saa mennä pukuhuoneisiin ja sisätiloissa on oltava vaaleapohjaiset sisäpelikengät.

*euotila(ät)gmail.com
puh. 050 558 7861*

Tapahtumia

PERINTEINEN TALVITAPAHTUMA

Jupperin surffirannassa sunnuntaina 6.3.2016 klo 13-15

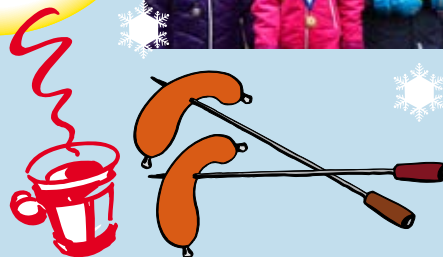

Paikalla
jälleen iki-ihana
Fanni-poni, jolla
pienimmätkin
uskaltavat
ratsastaa.

Ohjelmaa kaikenikäisille!

- RATSASTUSTA
- HIIHTO- tai JUOKSUKILPAILU LAPSILLE (omat sukset mukaan).
- GRILLIMAKKARAA
- KUUMAA MEHUA
- KAHVIA JA PULLAA
- PALKINTOJEN JAKO

KAIKKI MUKAAN!

www.jupperi.fi

facebook: Jupperin Omakotiyhdistys r.y.